

Uitgangspunt:

De onderwijzer is gedragsdrager namens God.

Bijbeltekst | Romeinen 13: 1-5

- 1** Alle ziel zij den machten over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten die er zijn, die zijn van God geordineerd.
- 2** Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie Gods wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.
- 3** Want de oversten zijn niet tot een vrees den goeden werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar hebben;
- 4** Want zij is Gods dienares, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, zo vrees; want zij draagt het zwaard niet tevergeefs; want zij is Gods dienares, een wreekster tot straf dengene die kwaad doet.
- 5** Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleenlijk om der straffe, maar ook om der consciëntie wil.

Bezinning

In dit tekstgedeelte schrijft de apostel Paulus over gehoorzaamheid aan het gezag. Elk mens, jong of oud, man of vrouw, welke plaats men ook heeft in de maatschappij, behoort onderworpen te zijn aan het gezag wat boven hem of haar is geplaatst. Dat gezag is van God gegeven en aldus ingesteld. Dit tekstgedeelte wijst op de verplichting voor iedereen om ons onder de macht en het gezag te stellen dat boven ons staat. Dat is nodig; het is opmerkelijk dat vers 2 zegt dat degenen die dit gezag niet onderworpen zijn, “een oordeel over zichzelf zullen halen.” Dat zet alle opstand en ongehoorzaamheid tegen degenen die boven ons staan, in een wel heel ernstig daglicht! Vers 5 wijst nog op een andere reden om de ‘machten, over ons gesteld, onderworpen’ te zijn: die van een goed en gerust geweten.

Als meesters en juffen hebben wij dus van God Zelf gezag gekregen over onze leerlingen. Van God Zelf: dat wil nogal wat zeggen! We zijn geneigd bij de begrippen ‘gezag’ en ‘gezagsdrager’ te denken aan ‘macht’; macht over anderen om hen te laten doen wat wij willen. De Heere wijst echter een heel andere gedachtelijn aan.

Zeker, alle machten zijn van God geordineerd, en zij die zich niet daaraan onderwerpen, hebben te vrezen voor Gods ongenoegen en straf. En zeker, dat geldt ook voor ons handelen als meesters en juffen. Ongehoorzaamheid bij onze leerlingen behoort door ons aangewezen en op de juiste wijze bestraft te worden. Ook dat behoort bij de opvoeding.

Maar de hoofdlijn in de gedachten uit dit tekstgedeelte is toch dat de gezagsdrager (dus ook de onderwijzer(es)) Gods dienares is, de onderdanen ten goede. Dat is immers het

opvallende wat in vers 4 over gezagsdragers, dus ook over ons als onderwijzers gezegd wordt: ze zijn “u ten goede.” Wij hebben gezag van de Heere ontvangen ten opzichte van de leerlingen in onze klas en op onze school. Maar dat is wel een gezag dat “ten goede” voor hen behoort te zijn. Kanttekening 19 zegt dat wij gehouden zijn om door dat gezag aan onze leerlingen alle goed toe te brengen en voor hun welvaren te zorgen.

Dit maakt wel duidelijk dat we bij het begrip ‘gezagsdrager namens God’ niet mogen denken aan een harde heerser voor de klas, een juf of meester die met enkel keiharde orde de klas ‘beheerst’ en misschien nog goede resultaten voor de basisvaardigheden kan laten zien ook. Integendeel, dit vierde vers maakt duidelijk dat gezag dat ons gegeven is van de Heere en dat inderdaad gebruikt moeten worden richting onze leerlingen, altijd gepaard moet gaan met liefde voor hen. De liefde beziet hen als gevallen schepselen Gods, die wedergeboren en bekeerd moeten worden en door het geloof in de gemeenschap met Christus behoren te leven. Een ware gezagsdrager van God zal dat, vanuit een levend geloof en in de vreze des Heeren, voor zijn of haar leerlingen zoeken.

Bespreking

- Wat is het wezenlijke goede voor onze leerlingen? Niet alleen in geestelijk opzicht, maar ook voor het natuurlijke leven?
- Hoe moeten wij ons gezag daartoe gebruiken? Kun je dat concreet maken?

Zingen

- Psalm 34: 6 en 7